

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

23. De quodam viro Constantinopolitano nobilissimo, cui pater moriens, Dominum Iesum Christum reliquit curatorem, facultatibus suis penè omnibus, filio consentiente, in pauperes erogatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

*Ioannes Moscus cap. 175. Prati Spiritualis.
Glycas parte 4. Annalium. De Zenone
Imperatore viro eleemosynario.*

CAP. XXII.

Narrauit nobis quidam patrum de Zenone Imperatore, dicens, quod mulierem quendam in filia ipsius iniuriose tractauerit. Hæc autem vacabat in templo domine nostræ sanctæ Dei genitricis, orans eam, & deprecans, & cum lachrymis dicens: vindica me de Zenone Imperatore. Cum ergo multis diebus hoc faceret, apparuit ei sancta Dei genitrix, dicens: Crede mihi mulier, ultionem tuam sæpè facere volui, sed manus eius prohibet me. Erat enim valde misericors, & eleemosynas faciens.

*Ioannes Moscus cap. 201. Prati Spiritualis.
De quodam viro Constantinopolitano nobilissimo cui pater moriens, Dominum IESVM CHRISTUM reliquit curatorem, facultatibus suis penè omnibus filio consentiente, in pauperes erogatis.*

CAP. XXIII.

Narrauit quidam patrum dicens: Ascendi aliquando Constantinopolim cuiusdam necessitatis gratia. Cumque in Ecclesia federem, ingressus est quidam secularis, maximè illustris, atque fidelissimus. Is cum aspexisset me, accedens salutauit cum omni charitatis officio. Et post salutationem sedit iuxta me, & cœpit interrogare de his, quæ perti-

nerunt ad animæ salutem. Cumq; ego illi dicerem, quod his, qui ritè terrena disponunt, cœlestia quoque donarentur, Benè, inquit, pater, dixisti. Nam verè beatus est, qui spem suam in Deum ponit, & seipsum totum cōmittit Deo. Et dicebat: Ego filius fui cuiusdam secularis gloria clarissimi. Erat autem ipse pater meus eleemosynis maximè deditus, & plurima pauperibus distribuebat. Die ergo quidam vocavit me, & ostendit mihi omnes pecunias, dicens: Fili, quid tibi gratius est, ut tibi dimittam pecunias istas, an Christum curatorem tuum. Ego, cū placerent mihi, quæ faciebat, respondi me Christum malle. Istæ enim omnia prætereunt, & hodie non sunt, & cras non erunt, Christus autem manet in æternum. Quod ille cū audisset, omnia iam libere, & larga manu pauperibus erogabat, ita vè moriens pauca admodum mihi relinqueret. Ego autem iam pauper effectus, humilis procedebam, spem meam habens in Christum, cui me ille reliquerat: Erat autem alius quidam diues valde, & primarius, habens uxorem fidelem Christo, & timentem Dominum, habebat autem & filiam vnicam. Dixit ergo illa viro suo: Hanc solam habemus filiam, tantaque bona nobis largitus est Deus. Cuius ergo rei indiget? si quæsierimus dare illam alicui primario, & diuiti, qui non sit bonis moribus, affliget eam semper, quæramus illi virum humilem, & timentem Dominum, qui
secun-

secundum Deum illam diligat, & foueat. Qui dixit illi: Rectè dixisti, Perge ergo in Ecclesi-
am, & ora intentissimè, atque illic reside, &
qui primus ingressus fuerit, hic illi à Domino
missus est sponsus. Fecit igitur, ut vir iusserat
eius. Cumque orasset, & sederet, ingressus
sum ego primus. Mittens ergo illa seruum su-
um continuò accersuit me, coepitque inter-
rogare dicens, Vnde es? Ego autem dixi illi: Ex
hac ciuitate sum talis filius. Dixit autem mi-
hi: illius eleemosynarij? Et dixit ita, illius
sum filius. Tunc ait mihi: Habes uxorem? Et
dixi: non, narrauique illi, quæ mihi dixerat
pater meus, & quæ ego responderam ipsi: illa
verò glorificans dominum, ait: Ecce bonus cu-
rator tuus misit tibi uxorem, & pecunias, ut
utaris utrisque cum timore Dei. Deditque
mihi filiam suam, & pecunias. Ego autem
oro, ut patris mei viam usque in finem te-
neam.

*Gregorius Turonen. li. 2. cap. 14. historia Frā-
corum. De Ecdicij senatoris liberalitate in
pauperes et diuina in eum omnemq; eius po-
steritatem remuneratione.*

CAP. XXIV.

TEmpore Sidonij Episcopi magna Bur-
gundiam fames oppressit. Cumque po-
puli per diuersas regiones dispergeren-
tur, nec esset vllus qui pauperibus alimoniam
largiretur, Ecdicius quidam ex senatoribus
huius propinquus, magnam tunc rem in DEO